

Praktijken groeien uit hun jasje

Verlanglijstje huisartsen voor verkiezingen

Financiering voor ruimere panden. Stimulering van het praktijkhouderschap. De Eerstelijns vroeg twee huisartsen een verlanglijstje op te stellen met het oog op de Tweede Kamerverkiezingen in maart.

TEKST: GERBEN STOLK FOTO'S: ULRIKE LEONE / PIXABAY

De politieke partijen schrijven dezer dagen hun programma's voor de komende verkiezingen. Welke onderwerpen verdienen in elk geval aandacht? Martin Huisbrink heeft geen bedenktijd nodig. "Ik wil graag dat structureel wordt stilgestaan bij financiële ondersteuning van praktijken die hun pand moeten uitbreiden of zelfs genoodzaakt zijn te verhuizen", zegt de praktijkhoudend huisarts die samen met twee beroepsgeenoten is gevestigd in een HOED in Purmerend.

Hij legt uit: "Alle instanties die voor de huisartsen nadenken, sturen al een tijd in de richting van gedelegeerde taken. Er zullen steeds meer poh's, physician assistants en verpleegkundig specialisten werkzaam zijn in de geproto-colleerde setting van de huisartsenpraktijk. De overheid en verzekeraars maken ook geld vrij voor die nieuwe poppetjes. Maar er wordt niet naar gekeken dat de huisartsenpraktijk vanwege die gedelegeerde taken uit zijn jasje kan gaan groeien. Al die nieuwe poppetjes moeten ook een plek hebben, op een gegeven moment wordt de locatie van de huisarts te klein. Dan zit de huisarts met een groot probleem: je zou tonnen moeten investeren in je praktijkpand of in extra ruimte in een gezondheidscentrum." Huisbrink stelt dat praktijkhouders binnen een te smal kader werken om dergelijke bedragen te verdienen. "We zijn weliswaar ondernemers, maar we kunnen niet

zeggen: als we even de schouders eronder zetten, maken we extra winst en kunnen we investeren. Dan krijgen we de verzekeraar op ons dank, omdat we productieafspraken doorkruisen. Dus uiteindelijk wordt in de huidige situatie gezegd: praktijkhouders, los het huisvestingsprobleem zelf maar op."

Anderhalve meter

Rob Boelens is sectorspecialist medisch bij ABN AMRO. Hij herkent de problematiek: "Wij krijgen best veel financieringsvragen van huisartsen die een groter pand willen. Sinds het coronavirus melden zich ook praktijkhouders die willen verbouwen omdat ze anders niet kunnen voldoen aan de anderhalve-meternorm. Een praktijkhouder vertelde me bijvoorbeeld dat zijn poh-ggz geen spreekuur meer kan doen, omdat er geen ruimte beschikbaar is om anderhalve meter afstand van de patiënt te bewaren." Huisbrink: "Van vele huisartsen hoor ik dat ze een huisvestingsprobleem hebben. Kijk ik naar onze HOED: wij hebben een poh-somatiek en een poh-gzz, maar zouden graag een tweede poh-somatiek willen hebben. Die past er helaas niet meer bij. Maar de consequenties van krappe huisvesting reiken verder: de opleiding van toekomstige huisartsen in ons land kan erdoor worden belemmerd. Vanuit de UMC's is altijd vraag naar opleidingsplaatsen. Wij zouden die ook graag bieden, maar hebben simpelweg geen ruimte voor een aios om spreekuur te draaien. Hetzelfde geldt voor veel andere praktijken."

Minder rompslomp

Sinds twee jaar is Huisbrink praktijkhouder. Daarvoor was hij waarnemer. Alexander Vos is van plan op korte termijn dezelfde stap te zetten. Dat is anno 2020 geen vanzelfsprekendheid, want vele jonge huisartsen blijven liever waarnemer. Vos: "Tijdens de huisartsenopleiding merkte ik het al. Driekwart van mijn groep zei niet zo

veel te voelen voor het praktijkhouderschap. Ze hadden de bekende argumenten: als waarnemer heb je weinig sores, weinig administratie, weinig extra taken zoals personeelsmanagement en het zoeken naar een ruimte die groot genoeg is. Ik zie het anders. Ik denk dat je pas volledig huisarts bent als je op een vaste plek werkt. Verder wil ik zelf kunnen invullen hoe ik werk, zelf bepalen hoe mijn spreekuur eruitziet, et cetera. Daar komt bij dat het leuk is dat je als praktijkhouder vaste patiënten hebt en ze steeds beter leert kennen." Huisbrink: "Als je ergens wat langer zit wordt ook de moeilijke patiënt makkelijk."

'Sommige hardwerkende bouwvakkers verdienen meer dan een praktijkhouder'

Volgens beide artsen zouden de positieve kanten van het praktijkhouderschap vaker moeten worden belicht. Vos: "Tijdens de sollicitatieprocedure voor de opleiding is mij bijvoorbeeld niet gevraagd hoe ik mezelf zag als huisarts en wat ik van het praktijkhouderschap zou vinden." Huisbrink: "Jonge dokters lezen ook de artikelen over huisartsen die gebukt gaan onder toenemende regeldruk

en volle spreekuren. De mooie kant van het vak raakt daardoor ondergesneeuwd. De politiek zou ervoor moeten zorgen dat het huisartsenvak qua regelgeving weer een stuk transparanter wordt en minder rompslomp geeft." Vos: "Een goed begin zou zijn als zorgverzekeraars niet stelselmatig bepaalde declaraties *bouncen* en dat je bij het voorschrijven van verbandmateriaal niet wéér een formulier moet invullen. Dat zou zowel de druk van het spreekuur afhalen als het vak interessanter maken voor aanstormend talent."

Betere salariering

Winston Texel is sectorspecialist medisch bij ABN AMRO. Hij zegt: "Voor de continuïteit van de patiëntenzorg is het belangrijk dat meer waarnemers besluiten praktijkhouder te worden. In Den Haag gaan al een tijd geluiden op om onder meer via de wet Deregulering Beoordeling Arbeidsrelatie (DBA) te sleutelen aan de tarieven van waarnemers. Die houden nu onder streep bijna net zo veel over als praktijkhouders, terwijl ze minder verantwoordelijkheid hebben." Huisbrink: "Als je de waarnemerstarieven aan banden legt, maak je het praktijkhouderschap interessanter. Maar de politiek zou ook kunnen zorgen voor betere salariering van praktijkhouders. Sommige hardwerkende bouwvakkers verdienen meer dan een praktijkhouder, terwijl wij als dokter toch een grote verantwoordelijkheid dragen."

<<

Artikel in samenwerking met ABN AMRO

ALLEEN DIENSTARTSEN IN DE ANW

De invoering van dienstartsen zou het bestaan van praktijkhouders aantrekkelijker kunnen maken, filosofeert Martin Huisbrink. "Dat zijn artsen die alleen maar ANW-diensten draaien", vertelt hij.

"Er wordt al lang gediscussieerd over de optie het praktijkhouderschap los te koppelen van de ANW-diensten. De ANW-uren vergroten de werkdruk enorm, zeker voor veel oudere huisartsen, en het tarief staat in geen verhouding tot de rekening van bijvoorbeeld de glaszetter die 's nachts een gebroken raam komt vervangen. Ik vind het daarom het overwegen waard om de ANW-diensten te laten verzorgen door huisartsen die uitsluitend als dienstarts werken. Er zou dan wel moeten worden nagedacht over een manier waarop zij hun accreditatie kunnen behouden. In de huidige situatie zijn ANW-diensten niet voldoende voor de accreditatie."